



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

# NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 266/2018-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 31. mája 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej, zo sudcu Miroslava Duriša a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) v konaní o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED] zastúpenej advokátom JUDr. Ivanom Glovniakom, D. Dlabača 2748/28, Žilina, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 34/2014, za účasti Okresného súdu Čadca, takto

## **r o z h o d o l :**

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 34/2014 porušené boli.

2. Okresnému súdu Čadca prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 34/2014 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Čadca povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Čadca je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 475,05 € (slovom štyristosedemdesiatpäť eur a päť centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Ivana Glovniaka, D. Dlabača 2748/28, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. júla 2017 doručená s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Ivanom Glovniakom, D. Dlabača 2748/28, Žilina, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 34/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo s'ťažnosti, z jej príloh a vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 8 Er 34/2014 vyplýva, že s'ťažovateľka je v procesnom postavení oprávnenej účastníčkou exekučného konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 8 Er 34/2014 a povereným súdnym exekútorom (pôvodne JUDr. Viktorom Šajgalíkom so sídlom exekútorského úradu v Banskej Bystrici a neskôr jeho nástupcom JUDr. Romanom Fogtom so sídlom

exekútorského úradu v Kynceľovej, pozn.) pod sp. zn. Ex 12/2014. Predmetom označenej exekúcie je vymáhanie sumy 1 124,56 € s príslušenstvom od povinného [REDACTED].

Sťažovateľka v sťažnosti doručenej ústavnému súdu namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní v súvislosti s jej návrhom na zmenu súdneho exekútora, pričom svoju sťažnosť odôvodňuje okrem iného takto:

*„Po začatí exekúcie sťažovateľke oznámil súdny exekútor JUDr. Viktor Šajgalík, že tento ukončí svoju činnosť. Vzhľadom k tomu, ešte pred skončením výkonu funkcie súdneho exekútora JUDr. Viktorom Šajgalikom, sťažovateľka navrhla podaním odoslaným na Okresný súd Čadca dňa 05. 12. 2014 zmenu exekútora z pôvodne zvoleného JUDr. Viktora Šajgalíka na súdneho exekútora Mgr. Marcela Zimmerová.*

*Od roku 2014 však Okresný súd Čadca o návrhu sťažovateľky na zmenu exekútora nerozhodol, a tak už necelé 3 roky nie je povinný pod dohľadom zvoleného súdneho exekútora a je takýmto spôsobom ohrozený, možno už aj zmarený, samotný úspech sťažovateľky v exekučnom konaní.*

*Vyššie uvedený postup Okresného súdu Čadca podľa môjho názoru nemožno odôvodniť právnou alebo faktickou zložitou veci alebo správaním účastníkov konania, a tak postupom Okresného súdu Čadca došlo a stále dochádza k porušovaniu čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Okresný súd Čadca pri rozhodovaní v tejto veci svojim postupom, resp. nečinnosťou spôsobil stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádza už necelé 3 roky, počas ktorého mohol povinný nadobudnúť majetok, z ktorého by bolo možné uspokojiť nárok sťažovateľky, ale nebolo riadne zvoleného exekútora, ktorý by exekúciu vykonal a majetok zabezpečil alebo speňažil. Osobitne poukazujem na skutočnosť, že sťažovateľka viac krát telefonicky, mailom a aj písomne žiadala Okresný súd Čadca o rozhodnutie o zmene exekútora, aby mohlo byť riadne pokračované v exekúcii, keďže medzi časom pôvodný zvolený exekútor už nevykonáva funkciu exekútora, a to naposledy aj písomnou žiadosťou o rozhodnutie zo dňa 13. 06. 2016.*

*... Sťažovateľka navrhuje touto sťažnosťou, aby jej Ústavný súd SR priznal aj primerané finančné zadosťučinenie, ktoré v tomto prípade predstavuje sumu vo výške 2 500 €, vzhľadom k dopadom porušovania označených práv na sťažovateľku a všetkým osobitostiam tohto prípadu, vrátane nezvratnosti dôsledkov riadneho nevykonávania exekúcie.*

*Sťažovateľka sa neobrátila na predsedu Okresného súdu Čadca so sťažnosťou na prietahy v konaní, nakoľko má za to, že sťažnosť predsedovi súdu nie je efektívnym alebo účinným právnym prostriedkom, ktorým by sa dalo zabrániť porušovaniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ústavný súd v iných podobných prípadoch posudzoval podanú ústavnú sťažnosť sťažovateľov aj napriek tomu, že títo nespĺnili podmienku podania sťažnosti na prietahy predsedovi dotknutého súdu.“*

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

*„Základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca vo veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8 Er/34/2014 porušené bolo.*

*Okresnému súdu Čadca v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8 Er/34/2014 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.*

*Sťažovateľke priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Čadca povinný zaplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

*Sťažovateľke priznáva náhradu trov konania vo výške 312,34 €... ktorú jej Okresný súd Čadca je povinný zaplatiť na účet advokáta sťažovateľky... a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“*

Uznesením sp. zn. IV. ÚS 266/2018 z 19. apríla 2018 ústavný súd sťažnosť sťažovateľky prijal na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní

pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 8 Er 34/2014 zistil nasledujúci priebeh napadnutého konania:

1. Dňa 20. januára 2014 súdny exekútor JUDr. Viktor Šajgalík so sídlom exekútorského úradu v Banskej Bystrici podal v ním vedenom konaní sp. zn. Ex 12/2014 okresnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného 16. januára 2014 sťažovateľkou ako oprávnenou na vymoženie sumy 1 124,56 € s príslušenstvom od povinného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ].

2. Okresný súd dňa 27. februára poverením č. 5502 0052788 (v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 34/2014) poveril súdneho exekútora JUDr. Viktora Šajgalíka vykonaním exekúcie v zmysle návrhu sťažovateľky ako oprávnenej.

3. Dňa 8. decembra 2014 sťažovateľka v procesnom postavení oprávnenej podala návrh na zmenu súdneho exekútora, ktorým navrhla, aby ďalším vykonávaním exekúcie bola namiesto pôvodne povereného exekútora poverená súdna exekútorka Mgr. Marcela Zimmerová so sídlom exekútorského úradu v Michalovciach.

4. Dňa 4. februára 2015 okresný súd vyzval pôvodne povereného súdneho exekútora, aby sa k návrhu oprávnenej na zmenu súdneho exekútora vyjadril a predložil súdu exekučný spis.

5. Dňa 18. marca 2015 nástupca pôvodne povereného súdneho exekútora JUDr. Roman Fogta so sídlom exekútorského úradu v Kynceľovej, okresnému súdu predložil exekučný spis a uplatnil si trovy (dovtedajšieho priebehu) exekúcie.

6. Dňa 27. marca 2018 okresný súd uznesením č. k. 8 Er 34/2014-11 rozhodol o zmene súdneho exekútora a ďalším vykonávaním predmetnej exekúcie poveril súdnu exekútorku Mgr. Marcelu Zimmerovú. Náhradu trov exekúcie pôvodne poverenému súdnemu exekútorovi (resp. jeho nástupcovi) okresný súd označeným uznesením nepriznal.

Ústavný súd ešte pred predbežným prerokovaním sťažnosti vyzval okresný súd, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľky. Na výzvu ústavného súdu reagovala predsedníčka okresného súdu prípisom sp. zn. 1 Spr 449/18 z 9. apríla 2018, v ktorom najmä uviedla:

*„Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 20. 1. 2014. Dňa 27. 2. 2014 bolo vo veci vydané poverenie. Dňa 8. 12. 2014 bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora. Dňa 19. 1. 2015 bol spis predložený vyššej súdnej úradníčke, ktorá dňa 20. 1. 2015 nariadila zaslať výzvu súdnemu exekútorovi, aby sa vyjadril k podanému návrhu. Dňa 8. 2. 2015 bol spis predložený vyššej súdnej úradníčke na ďalší procesný postup a dňa 27. 3. 2018 rozhodla uznesením o zmene súdneho exekútora.“*

Po prijatí sťažnosti sťažovateľky na ďalšie konanie predsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. Spr 623/18 z 2. mája 2018 uviedla:

*„V zmysle Vašej výzvy zo dňa 25. apríla 2018 Vám oznamujem, že netrvám na ústnom pojednávaní ústavného súdu.“*

Sťažovateľka po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie v reakcii na vyjadrenie predsedníčky okresného súdu vo svojom podaní doručenom ústavnému súdu 24. mája 2018 okrem iného uviedla:

*„Napriek tomu, že Okresný súd Čadca nepopiera v podstate žiadne tvrdenia sťažovateľky, súd vo svojom vyjadrení uviedol, že mal dňa 27. 03. 2018 rozhodnúť o zmene súdneho exekútora uznesením.*

*... V súvislosti s tvrdením Okresného súdu Čadca, že dňa 27. 03. 2018 bolo o zmene exekútora rozhodnuté je nutné konštatovať, že toto rozhodnutie do dnešného dňa (takmer dva mesiace po jeho vydaní) nebolo sťažovateľke doručené, a tak napriek údajnému vydaniu uznesenia je sťažovateľka presvedčená, že aj v postupe súdu po podaní sťažnosti v tejto právnej veci a po vydaní uznesenia Okresným súdom Čadca dochádza stále k zbytočným prieťahom v tomto exekučnom konaní a sťažovateľkou zvolený súdny exekútor ešte stále nevykonáva svoju činnosť.*

*Vzhľadom k vyššie uvedenému týmto sťažovateľka v celom rozsahu zotrúva na podanej sťažnosti...*

*Sťažovateľka netrvá na ústnom pojednávaní ústavného súdu v tejto právnej veci a súhlasí s rozhodnutím bez nariadenia ústneho pojednávania.“*

Keďže predsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. Spr 623/18 z 2. mája 2018 a právny zástupca sťažovateľky v podaní doručenom ústavnému súdu 24. mája 2018 oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, a ústavný súd dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, v súlade s § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania.

## II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa v posudzovanej veci domáha vyslovenia porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní v súvislosti s jej návrhom na zmenu súdneho exekútora.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, pričom v obsahu týchto

práv neexistuje zásadná odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98), čo umožňuje preskúmať ich namietané porušenie spoločne.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 221/04).

Požiadavka reálneho naplnenia základného práva účastníka (resp. strany) konania na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote sa vzťahuje nielen na konanie prvostupňového súdu (súdu prvej inštancie), ale aj na konanie odvolacieho a dovolacieho súdu, ďalej na konanie v správnom súdnictve, ako aj na konanie o výkon rozhodnutia (exekúciu), pričom sa vždy prihliada aj na povahu daného konania. Tento právny názor ústavného súdu vychádza z toho, že ani ústava a ani procesné predpisy upravujúce činnosť súdov v civilných a trestných veciach nevyvímajú z povinnosti konať bez zbytočných prietáhov žiadnu právnu vec, v ktorej má byť poskytnutá súdna ochrana (m. m. I. ÚS 56/02, II. ÚS 3/2015 a iné).

V prípade namietaného porušenia základného práva účastníka exekučného konania na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) postupom exekučného súdu ústavný súd preskúmava postup príslušného (exekučného) súdu len v súvislosti s jeho rozhodovaním o konkrétnom procesnom návrhu a za rozhodujúcu v tomto smere nepovažuje celkovú dĺžku vykonávanej exekúcie. Uvedený prístup vychádza z toho, že príslušný exekučný súd nie je orgánom verejnej moci, ktorý by viedol samotný výkon rozhodnutia podľa Exekučného poriadku, ale jeho právomoc rozhodovať v exekučnom konaní sa realizuje výlučne v prípadoch

ustanovených zákonom (Exekučným poriadkom). K prípadným priet'ahom v exekúcii (vedenej povereným súdnym exekútorom), za ktoré by niesol zodpovednosť exekučný súd, preto môže dôjsť práve a len v prípadoch zákonom predpokladanej ingerencie exekučného súdu do prebiehajúcej exekúcie [napr. pri rozhodovaní súdu o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, ako je to aj v posudzovanej veci, pozn. (III. ÚS 867/2016, m. m. napr. II. ÚS 498/2014, II. ÚS 516/2017)].

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

1. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora povereného vykonávaním exekúcie podľa § 44 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017, je štandardnou súčasťou rozhodovacej činnosti exekučného súdu, ktorá si nevyžaduje žiadne skutkovo ani právne náročné posúdenie. Zložitosť veci preto ústavný súd v danom prípade nepovažuje za skutočnosť, ktorá by prispela k celkovej dĺžke namietaného postupu okresného súdu v napadnutom konaní.

2. Správanie sťažovateľky v procesnom postavení oprávnenej v napadnutom konaní (v súvislosti s jej návrhom na zmenu súdneho exekútora, pozn.) je druhým kritériom, ktoré ústavný súd uplatnil pri rozhodovaní o tom, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru). Ústavný súd po preskúmaní vyžiadaného spisu okresného súdu konštatuje, že z jeho obsahu nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že správanie sťažovateľky negatívnym spôsobom ovplyvnilo dĺžku rozhodovania okresného súdu v napadnutom konaní o jej návrhu na zmenu súdneho exekútora.

3. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotí, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, je postup okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd pritom vychádza zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Ústavný súd v rámci uvedeného kritéria v prvom rade opätovne poukazuje na povahu napadnutého konania (exekučné konanie), v ktorom (exekučný) súd vykonáva úkony v zásade len na návrh účastníkov. V danom prípade sťažovateľka v procesnom postavení oprávnenej podala 8. decembra 2014 návrh na zmenu súdneho exekútora, o ktorom okresný súd rozhodol uznesením 27. marca 2018 (tak, že návrhu vyhovel a ďalším vykonávaním exekúcie poveril sťažovateľkou navrhnutú súdnu exekútoriku). Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na § 44 ods. 10 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31. marca 2017), podľa ktorého oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora, pričom súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. V posudzovanej veci od návrhu sťažovateľky do rozhodnutia okresného súdu o ňom uplynuli viac ako tri roky a tri mesiace. Z obsahu vyžiadaného spisu, ako ani z vyjadrení predsedníčky okresného súdu doručených ústavnému súdu pritom nevyplýva žiadny relevantný dôvod, ktorý by ospravedlňoval také extrémne prekročenie zákonom ustanovenej doby na vydanie rozhodnutia okresným súdom.

Vychádzajúc z okolností posudzovanej veci, ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v napadnutom konaní bol poznačený jeho dlhodobou a pritom zjavne bezdôvodnou nečinnosťou (od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora sťažovateľkou 8. decembra 2014 až do rozhodnutia o ňom 27. marca 2018 okresný súd vykonal jediný úkon, keď prípisom zo 4. februára 2015 vyzval pôvodne povereného súdneho exekútora na vyjadrenie sa k návrhu a požiadal ho o zaslanie exekučného spisu, pozn.). Právo oprávneného aj bez uvedenia dôvodu navrhnúť zmenu exekútora, a tomu zodpovedajúca povinnosť exekučného súdu (bez potreby bližšieho skúmania veci) o tomto návrhu rozhodnúť do 30 dní odo dňa jeho podania, pritom v rozhodnom čase bez akýchkoľvek pochybností vyplývali z výslovného znenia príslušného ustanovenia Exekučného poriadku (§ 44).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 34/2014 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Zo zistení ústavného súdu pri príprave meritórneho prerokovania sťažnosti sťažovateľky vyplýva, že uznesenie okresného súdu č. k. 8 Er 34/2014-11 z 27. marca 2018, ktorým bol vyhovené návrhu sťažovateľky na zmenu súdneho exekútora, dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Ústavný súd preto v súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu konať vo veci sťažovateľky bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

### III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Sťažovateľka sa v posudzovanej veci domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 2 500 €, pričom svoj návrh na jeho priznanie odôvodňuje takto:

*„Sťažovateľka navrhuje touto sťažnosťou, aby jej Ústavný súd SR priznal aj primerané finančné zadosťučinenie, ktoré v tomto prípade predstavuje sumu vo výške*

*2.500 €, vzhľadom k dopadom porušovania označených práv na sťažovateľku a všetkým osobitostiam tohto prípadu, vrátane nezvratnosti dôsledkov riadneho nevykonávania exekúcie.“*

Zohľadňujúc konkrétne okolnosti preskúmavanej veci, najmä celkovú dĺžku napadnutého konania (resp. jeho relevantnej časti) v kontexte jej právnej a skutkovej nenáročnosti, dlhodobú absolútnu nečinnosť okresného súdu v posudzovanej veci, ako aj význam predmetu napadnutého konania pre sťažovateľku (vyoženie sumy 1 124,56 € s príslušenstvom), ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade zodpovedá požiadavkám spravodlivosti a primeranosti priznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľke v sume 1 000 € (bod 3 výroku tohto nálezu).

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľka si v sťažnosti a v stanovisku k vyjadreniu predsedníčky okresného súdu uplatnila nárok na náhradu trov konania spojených s jej právnym zastúpením v konaní pred ústavným súdom v celkovej sume 475,05 €, a to za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu, vyjadrenie vo veci po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie). Uplatnená náhrada trov pozostáva z odmeny za každý úkon právnej služby v sume 147,33 € (vykonaný v roku 2017), resp. 153,50 € (vykonaný v roku 2018) a z režijného paušálu za každý úkon v sume 8,84 € (vykonaný v roku 2017), resp. 9,21 € (vykonaný v roku 2018).

Ústavný súd v zmysle § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním v konaní pred ústavným súdom a priznal jej úhradu trov konania v sume vyčíslenej jej právnym zástupcom v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (bod 4 výroku tohto nálezu).

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. mája 2018